

**[Edel Saunte.]**

tilsynssystemet. Hele dommerstandens og dommerfuldmægtigstandens embedsområde er i den grad i direkte kontakt med befolkningen, og deres virksomhed kan af befolkningen opfattes som noget så farligt, at almindelige borgere må være helt sikre på, at de har en beskyttelse mod vilkårlighed på dette område. Derfor er vi glade for, at ministeren har kunnet sige, at han var enig med os i det grundsynspunkt, at dommeres og dommerfuldmægtiges arbejdsområde under en eller anden form må være under kontrol.

Endvidere har man i udvalget meget nøje drøftet spørgsmålet om, hvem der skal kunne indgive klage til ombudsmanden, og man er endt med at enes om den foreslåede formulering: at enhver kan indgive klage. Det skyldes vist nærmest, at det har været umuligt at finde et virkelig effektivt kriterium for en begrænsning. Men når man var enig om, at enhver kan indgive klage, så kunne man ikke nøjes med den forældelsesfrist, der indeholdes i lovforslagets § 6, fordi den kun ramte klageren og løb fra det tidspunkt, da han blev vidende om det forhold, der skulle klages over. Denne frist kunne nemt omgås, når enhver kunne klage, for så kunne man blot gøre sin nabo bekendt med det forhold, det drejede sig om, efter 3 måneders fristen. Derfor har der i udvalget været enighed om at stille ændringsforslag nr. 3, hvorefter forældelsesfristen løber fra det tidspunkt, da forholdet er begået, og man har så ment at måtte udvide fristen fra 3 måneder til et år.

I udvalget har man endvidere beskæftiget sig med spørgsmålet om de omkostninger, der måtte opstå for den tjenestemand, mod hvem der var rejst klage. Ændringsforslag nr. 4 til § 7 går ud på at afhjælpe den ulempe, der kan opstå ved, at der påføres en tjenestemand urimelige omkostninger ved en urimelig klage.

Ændringsforslagene nr. 1, 2 og 5 er af rent formel karakter og skal tjene til at klargøre lovforslaget.

Ændringsforslag nr. 6 er stillet, for at man kan få samme system med hensyn til ombudsmandens hverv udenfor ombudsmandshvervet, som man har for ministrene, nemlig at disse spørgsmål behandles i et udvalg nedsat af folketinget.

Ændringsforslag nr. 7 fastslår, at spørgsmål om ansættelser, lønninger m. m. behandles på samme måde som i folketingets forretningsorden bestemt for folketingets tjenestemænd, og at de med ombudsmandshvervet forbundne udgifter afholdes på folketingets budget.

Jeg vil gerne have lov til at fremhæve, at ombudsmandsordningens nytte så udelukkende kommer til at afhænge af, hvordan den mand eller kvinde er, som skal være ombudsmand, og jeg vil inderlig håbe, at folketinget vil få held til at finde et menneske, der ikke alene har juridisk sans, men også i allerhøjeste grad menneskelig forståelse.

Det er ikke meningen, at denne ombudsmand skal blive en slags overinstans i avanceretssager f. eks., og heller ikke, at han skal udøve et overskøn overfor administrationen. Det er heller ikke tanken, at han skal undergrave de normale tjenesteklagesregler. Det er meningen, at han skal være det almindelige menneskes beskytter mod uretfærdighed, mod vilkårlighed og mod misbrug af magt. Jeg håber som sagt, at det skal lykkes folketinget at finde et menneske, der er i stand til at skelne mellem nødvendige sager og unødvendige sager, og som vil være i stand til, som jeg sagde, at være beskytter for den lille mand, men som ikke vil være urimeligt kværunderende overfor administrationen.

**Karl Olsen:** Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Rasting, er syg, skal jeg på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse med de stillede ændringsforslag. Jeg kan helt henholde mig til udvalgets ærede ordførers gennemgang af lovforslaget og fremhæve, hvad hun påpegede, at det er et forlig, der foreligger. Det var en bunden opgave, vi gik ind til, og derfor har der ikke kunnet være tale om at stille ændringsforslag af principiel karakter, men kun klargørende, præciserende ændringsforslag.

**Aksel Larsen:** Jeg kan på mit partis vegne anbefale de af udvalget stillede ændringsforslag til vedtagelse, idet vi enten anser dem for at være af mindre væsentlig betydning eller — hvad der naturligvis spiller en større rolle — anser dem for at være for-